

Ιερομάρτυς Ανδρόνικος (1870 - 1918): Ένας ασυμβίβαστος του Θεού

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Το φτυάρι «χράπ!» με το πόδι. Η προσευχή «Ιησού Χριστέ» ήρεμα και σίγουρα στην καρδιά, η οποία δεν αμφιβάλλει για την ύπαρξη της αιωνίου Βασιλείας.

Για να σκάψεις γαλήνια τον τάφο σου, υπό την κάννη πιστολιού, αντλείς την ειρήνη από το «Εἰρήνη πᾶσι», το οποίο εσύ ο ίδιος ευλογούσες επί τόσα έτη προς το ποίμνιο σου. Και, εξάλλου, άλλες ζωές έχουν θάρρος και άλλες – όπως όλοι γνωρίζουμε – απλώς περνούν.

ΧΟΡΤΑ ΩΜΑ - Τη Μ. Εβδομάδα τρεφόταν με πρόσφορο και τσάι

Οι μπολσεβίκοι, μετά τη δολοφονική εξόντωση του Ανδρονίκου, κύκλωσαν το σπίτι του για να το ερευνήσουν εξονυχιστικά. Πόρτες, παράθυρα, κρεβάτι, συρτάρια, πρεβάζια, εσοχές. Πουθενά λεφτά. Πουθενά χρυσά. Που ήταν όλα εκείνα που υπέθεταν, αφού μονάχα μερικά ρούβλια για τα τρέχοντα βρήκανε στο σπίτι του;

Στην πραγματικότητα, τα έδινε όλα. Από τα ελάχιστα, όλα.

Τα ράσα του Δεσπότη ήταν υφασμένα από τα φτωχότερα υλικά. Τα παράσημα τα είχε ξεχασμένα, αφόρετα, κάπου χαμένα. Για φαγιά και χρυσά, ούτε λόγος.

Ο Ανδρόνικος ένωθε πρωτίστως μοναχός. Τις αλάδωτες ημέρες έτρωγε χόρτα ωμά και τις ημέρες της κατάλυσης εξόχως λιτά, ωσάν τροφή χωρίς τροφή, «αέρινα» πράγματα, φαγιά του αέρα, βαλμένα στο στόμα τυπικά.

Τη Μεγάλη Εβδομάδα τρεφόταν με πρόσφορο και τσάι. Μονάχα αυτά, έως την ώρα του Χριστός Ανέστη, όπου και πάλι, κάτι θα έτρωγε κοφτά. Δεν ιεροούργησε ποτέ του, δίχως να έχει αγρυπνήσει με προσευχή, περισυλλογή και μετάνοιες.

«ΣΚΑΨΕ ΤΟΝ ΤΑΦΟ ΣΟΥ!» - Έσκαψε τρεις φορές για να χωρέσει

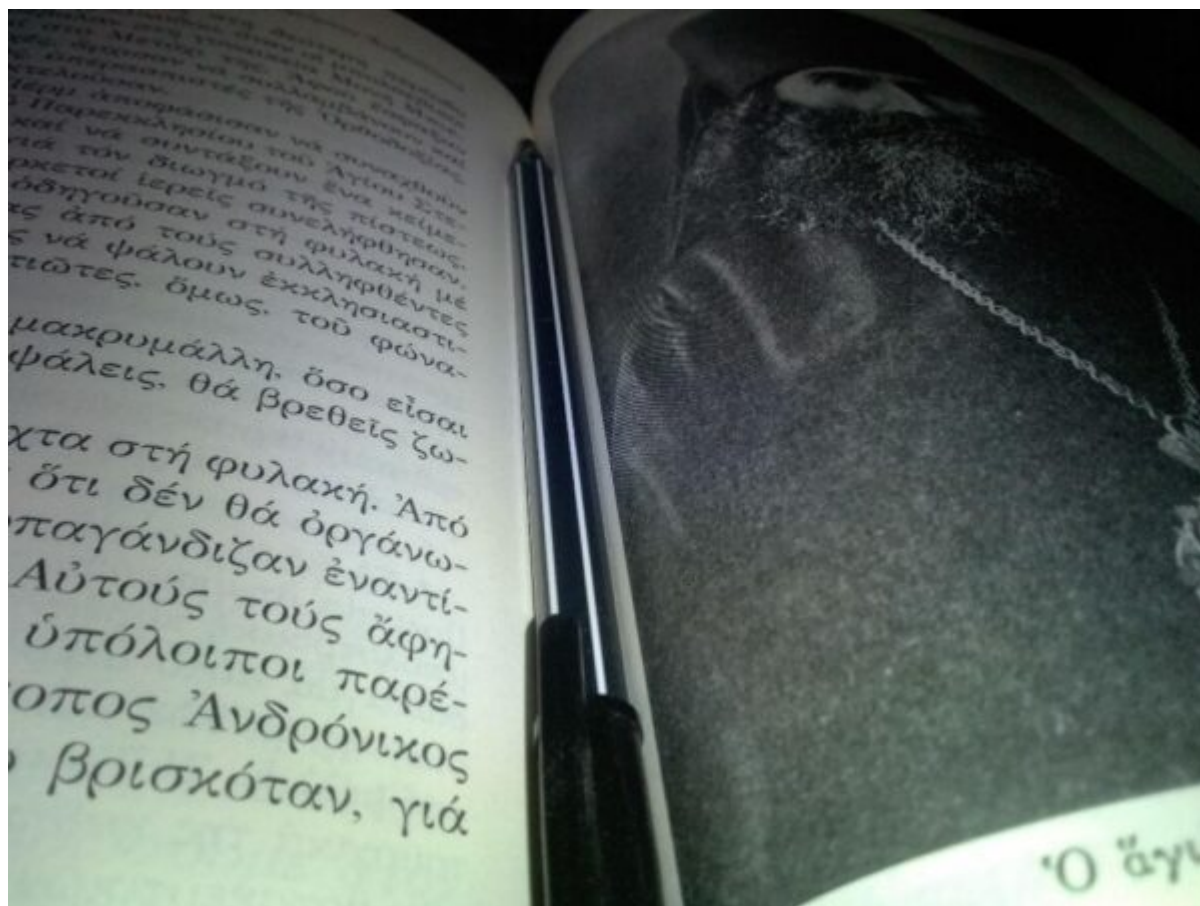
«Γνωρίζω καλά, ότι με πάτε για εκτέλεση» είπε ο Δεσπότης. Πέντε βέρστια μακριά από την πόλη του Πέρμ, έστριψαν αριστερά και μπήκαν στο δάσος.

Οι μπολσεβίκοι τον φόρτωσαν στα χέρια με ένα από τα φτυάρια τους. «Σκάψε τον τάφο σου!». Ο Ιεράρχης ξεκίνησε να σκάβει, έχοντας τη βοήθεια τριών Λιθουανών. Σε λίγο, ξεστομίστηκε η νέα απροσδόκητη εντολή: «Έλα, ξάπλωσε!».

Ο Δεσπότης υπάκουσε ατάραχος. Όμως, να! Ο φρεκοσκαμμένος τάφος βγήκε αρκετά μικρός και δεν τον χώραγε για να χωθεί. Ξαναέσκαψε άλλη μία. Ξαναέσκαψε και τρίτη. Με δοκιμές απανωτές, υποθέτοντας κανείς τα ξαπλώματα των δοκιμών, ευρέθη το μέγεθος του τάφου σε μήκος, σε πλάτος και σε βάθος.

Από πού αντλεί κανείς την ψυχραιμία, ώστε να σκάψει και να ξανασκάψει τον τάφο του, όπου, εντός ολίγου, θα χωθεί για να πυροβοληθεί από τους διώκτες του;

Από τη βεβαιότητα της αιωνίου Βασιλείας.

«ΖΩΝΤΑΝΟ ΘΑ ΣΕ ΘΑΨΩ, ΑΝ ΔΕΝ ΑΝΑΚΑΛΕΣΕΙΣ!» - Δεν ανακάλεσε

Ζήτησε την άδεια να προσευχηθεί. Του εδόθησαν δέκα λεπτά. Κατόπιν, εστράφη στα τέσσερα σημεία του ορίζοντα για να ευλογήσει από μακριά το απανταχού ποίμνιο της επαρχίας του. Όμως, απανωτά, έβρεξε η απειλή:

«Ζωντανό θα σε θάψω, αν δεν ανακαλέσεις την απεργία των παπάδων!».

«Δε θα την ανακαλέσω ποτέ» είπε κοφτά. Και, μάλιστα, ξάπλωσε στον τάφο του.

Τον σκέπασαν με χώμα ζωντανόν και ο μπολσεβίκος πυροβόλησε μερικές φορές επάνω του. Ξαναέριξε για να σιγουρευτεί. Άλλη μία κι άλλη μία. Όμως, δεν έμεινε εκεί, γιατί απέμενε η χαριστική: «Κράκ! Μπάμ!» στο χώμα και στο σώμα.

Ο Άγιος Ανδρόνικος ο Ιερομάρτυς (1870-1918) έφυγε πλέον για τη χαρά του Κυρίου του.

ΤΟΝ ΕΤΡΕΜΑΝ - 1500 στρατιώτες για έναν Δεσπότη

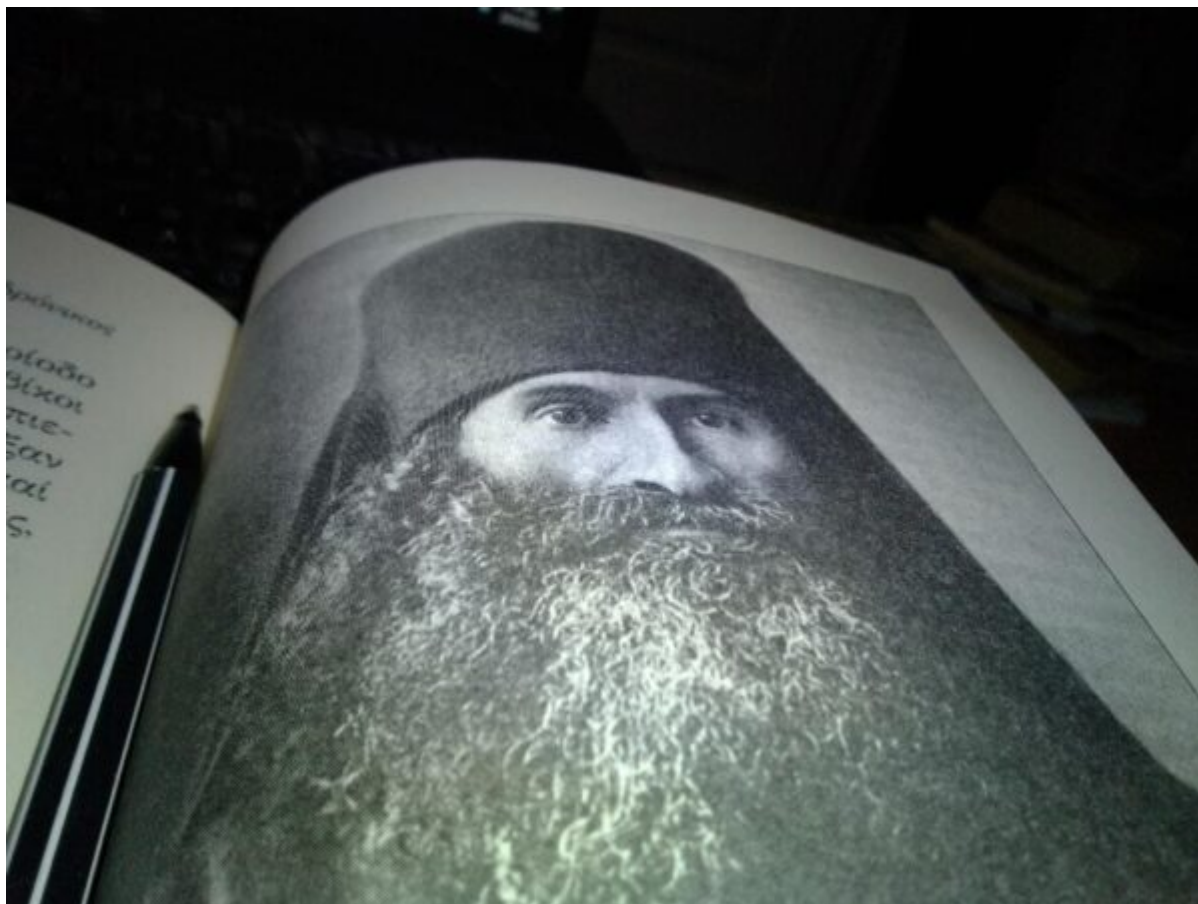
Για τη σύλληψη ενός μόνον, του Αρχιεπισκόπου Πέρμ Ανδρονίκου είχαν οργανωθεί και τοποθετηθεί 1500 (!!) «κόκκινοι» στρατιώτες , γνωρίζοντας οι διώκτες ότι ο λαός της επαρχίας υπεραγαπούσε τον οικείο Ποιμενάρχη.

Οι δρόμοι, η κίνηση, οι μάζες, φόβιζαν και καλώς έκαμαν εκείνους τους δολίους, και, εξάλλου, επαληθεύτηκαν, καθώς τα πλήθη του λαού όντως μαζεύτηκαν έξω από το Αστυνομικό Τμήμα, όπου αρχικά οδηγήθηκε ο Δεσπότης. Και, όντως, ο λαός πέτυχε έστω αυτό το αξιόλογο, διότι αναβλήθηκε η εκτέλεση του Ανδρονίκου για ένα εικοσιτετράωρο, μία νίκη, όχι μικρή, απέναντι σε ένα νέο καθεστώς που «θέριζε» βίαια, γρήγορα, ορμητικά και με κυνισμό τους πάντες.

Οι ιερείς απέργησαν αυτομάτως, σταματώντας τις ιερές ακολουθίες, ένα πράγμα που εξόργισε τους μπολσεβίκους, γιατί δε νοιάζονταν τόσο για τους πρεσβυτέρους ιερείς και τις ακολουθίες τους, αλλά, κυρίως, για να «ψοφήσει» το κεφάλι, το οποίο τους ενέπνεε και από το οποίο ευλογούνταν και ανέπνεαν αγωνιστικά.

Εξάλλου, ο Ανδρόνικος πληροφορήθηκε τη σύλληψη του μέσα από τον ίδιον τον λαό και έναν τυχαίον ακροάτη, ο οποίος έσπευσε να τον ενημερώσει, μήπως και διαφύγει. Πως, όμως, να το σκάσει ένας τέτοιος λιονταρόψυχος, αντί για να μείνει κοντά στο ποίμνιο του και ενσυνείδητα να μαρτυρήσει κατ' ευδοκίαν Θεού;

Έμεινε εκεί. Συνελήφθη, δε, καθώς αγρυπνούσε.

«ΠΕΡΑΣΤΕ ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΤΟ ΠΤΩΜΑ ΜΟΥ» - Δε θα πάρετε ούτε ένα καπίκι

Τα περισσότερα λόγια θα καταντήσουν σε φτώχεια. Αρκεί και μόνον, ένα μικρό απόσπασμα της φλογερής απάντησης του Αγίου Ανδρονίκου Αρχιεπισκόπου Πέρμ, προς τους «φρεσκοεπαναστημένους» μπολσεβίκους της εποχής, σε μία από τις πρώτες έρευνες εκφοβισμού μέσα στους χώρους του τοπικού Επισκοπείου.

«Μπορείτε, λοιπόν, αυτή τη στιγμή να με κρεμάσετε» είπε, άφοβα, ο Άγιος.

«Αλλά, δεν πρόκειται να σας δώσω ούτε ένα καπίκι της Εκκλησίας. Περάστε πάνω από το πτώμα μου και αρπάξτε ό,τι θέλετε. Όσο, όμως, είμαι ζωντανός, δε θα πάρετε από τα χέρια μου κανένα εκκλησιαστικό αντικείμενο. Πιστεύω ακράδαντα, ότι έτσι πρέπει να κάνω. Αλλά, καλώ και τον ορθόδοξο λαό να υπερασπιστεί μέχρι θανάτου την πίστη, την Εκκλησία και την ιερή εκκλησιαστική περιουσία».

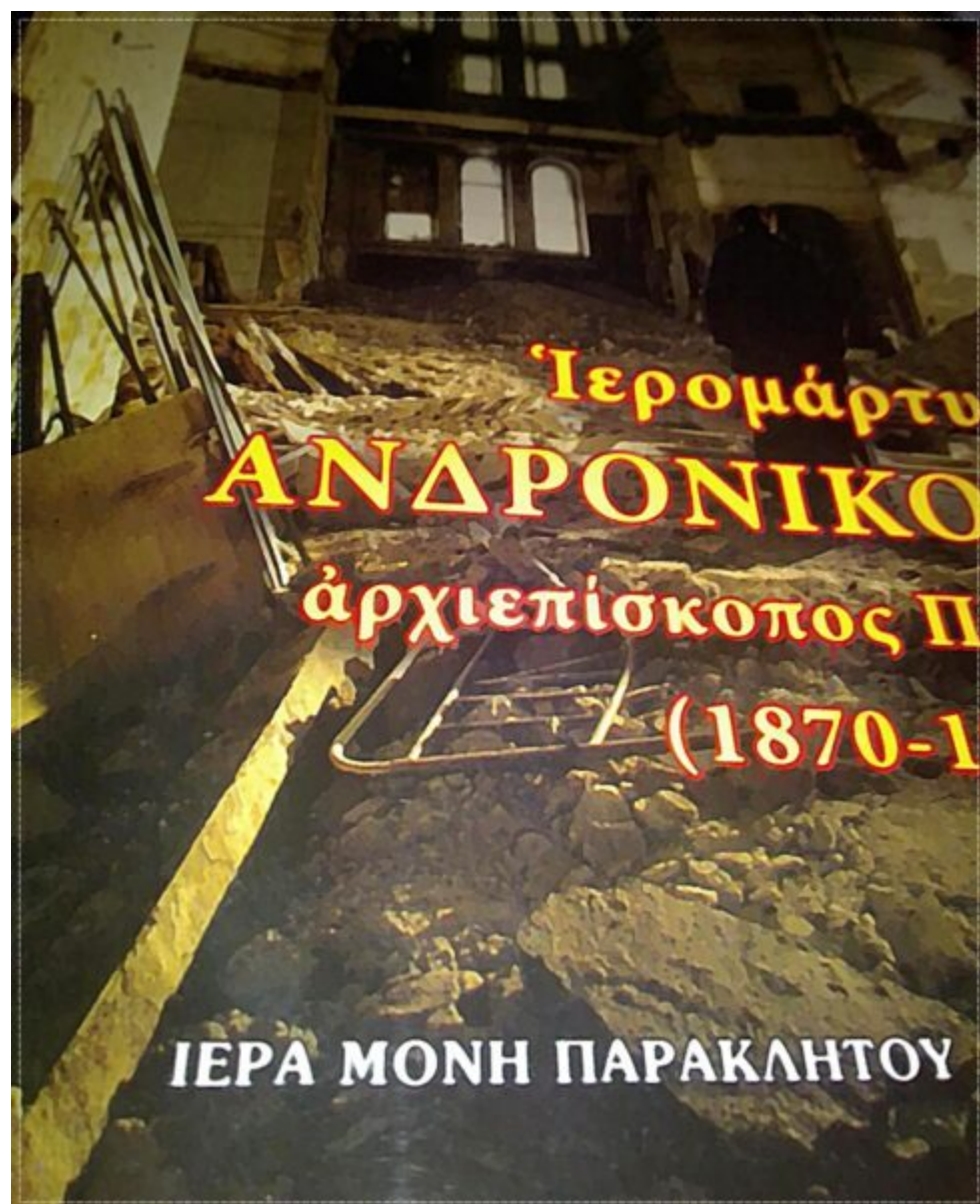
«Είναι αρχιερατικό μου καθήκον» κατέληξε.

Η σύλληψη του και το χώσιμο στο χώμα ήταν μονάχα μία υπόθεση χρόνου. Έσκαψε τον τάφο του για τον Χριστό, οπότε και ήρεμα ξάπλωσε για να τον καλύψουν ζωντανόν.

«Κράκ!» και «Μπάμ!». Για τον γλυκύτατο Ιησού Χριστό.

ΟΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΑΛΙΕΥΤΗΚΑΝ ΕΚ ΤΟΥ «Ιερομάρτυς ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΣ, αρχιεπίσκοπος Πέρμ (1870 - 1918), ΕΝΑΣ ΑΣΥΜΒΙΒΑΣΤΟΣ ΙΕΡΑΡΧΗΣ», Διασκευή από τα ρωσικά, ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΥ ΩΡΩΠΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣ 2012, ΕΚΔΟΣΗ ΔΕΥΤΕΡΗ.

Επιμέλεια: Κώστας Παναγόπουλος - ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟ «ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ»

Ἱερομάρτυρ
ΑΝΔΡΟΝΙΚΟ
ἀρχιεπίσκοπος Π
(1870-1910)

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΥ